

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1655/2018
04.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судије др Драгише Б. Слијепчевића, као председника већа, судије Бранка Станића и судије Гордане Ајншпилер Поповић, као чланова већа, у парници из радног односа по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Мила Симић, адвокат из ..., против тужене Школе за основно ... образовање ББ у ..., коју заступа пуномоћник Војислав Милошевић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке и решења, одлучујући о ревизији тужене која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 673/17 од 12.09.2017. године, донео је на седници већа одржаној дана 04.04.2019. године, следећу

ПРЕСУДУ

I УСВАЈА СЕ ревизија тужене Школе за основно ... образовање ББ у

II ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 673/17 од 12.09.2017. године у делу у коме је преиначена пресуда Основног суда у Параћину – Судска јединица Ћуприја П1 – 69/16 од 19.11.2016. године и поништена решење в.д. директора тужене број .. од 23.08.2013. године, као и одлука Школског одбора број ... од 16.09.2013. године као незаконити и у делу у коме је одлучено о трошковима поступка, па се пресуђује:

ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца АА из ... а пресуда Основног суда у Параћину – Судска јединица Ћуприја П1 – 69/16 од 19.11.2016. године **ПОТВРЂУЈЕ** у првом и трећем ставу изреке.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац АА из ... да плати трошкове ревизијског поступка туженој Школи за основно ... образовање ББ у ... у износу од 33.000,00 динара у року од 8 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину – Судска јединица Ћуприја П1 бр. 69/16 од 19.11.2016. године, у ставу 1. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се решење в.д. директора тужене Школе за основно ... образовање ББ из ... број .. од 23.08.2013. године и одлука Школског одбора школе за основно образовање ББ из ... број ... од 16.09.2013. године, пониште као незаконити, као неоснован. Ставом 2. изреке је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да га врати у року од осам дана на рад, као неоснован. Ставом 3. изреке је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове

парничног поступка у износу од 198.000,00 динара, у року од осам дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 673/17 од 12.09.2017. године у ставу првом изреке је одбијена као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Параћину – Судска јединица Ћуприја П1 69/16 од 19.11.2016. године у ставу другом изреке. Затим је у ставу два, преиначена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке, тако да је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништена решења в.д. директора тужене број .. од 23.08.2013. године, као и одлука Школског одбора број .. од 16.09.2013. године као незаконити. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.250,00 динара.

Против наведене другостепене одлуке, тужена преко пуномоћника из рада адвоката је благовремено изјавила ревизију битне повреде одредаба из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у складу са одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и утврдио да је ревизија тужене основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је са туженом школом закључио уговор о раду број .. дана 30.04.2013. године за обављање послова в.д. директора тужене, на одређено време почев од 29.04.2013. године па најдаље до 29.10.2013. године. Овај уговор је у име тужене потписан од стране председника Школског одбора тужене. Школски одбор тужене је потом донео одлуку број ../ дана 26.07.2013. године којом је утврђено да тужиоцу престаје дужност директора дана 26.07.2013. године. Ову одлуку тужилац није оспоравао у управном поступку и та одлука је коначна. Након тога, нови вршилац дужности директора тужене је тужиоцу раскинуо уговор о раду број .. од 30.04.2013. године као и решење о плати од 30.04.2013. године, решењем број .. од 23.08.2013. године. Поступајући по приговору, Школски одбор је одбио као неоснован приговор тужиоца на решење директора тужене одлуком број .. од 16.09.2013. године, тако да сада тужилац у спору тражи да се поништи решење тужене број .. од 23.08.2013. године које је донео в.д. директора тужене и одлука Школског одбора од 16.09.2013. године, донета по приговору тужиоца на претходно решење.

Првостепени суд је закључио да је одлука школског одбора тужене од 26.07.2013. године којом је тужилац разрешен дужности в.д. директора постала коначна а да су накнадно донето спорно решење о раскиду уговора и одлука по приговору, донети на основу коначне одлуке о престанку функције в.д. директора тужене па стога нису незаконити. Првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења и одлуке.

Другостепени суд налази да је првостепени суд погрешно применио материјално право, када је донео одлуку којом је одбио захтев тужиоца. Другостепени суд је закључио да в.д. директор тужене није био овлашћен да донесе оспорено решење којим раскида, односно отказује уговор о раду тужиоца,

нити је Школски одбор могао решавати по приговору тужиоца на решење в.д. директора тужене, већ је искључиво Школски одбор могао, (који је претходно у име тужене школе и закључио уговор о раду са тужиоцем и који је разрешио дужности тужиоца), донети решење о отказу уговора о раду тужиоца, која одлука би представљала коначан управни акт. Како је оспорено решење донело неовлашћено лице, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и поништио оспорено решење, с тим што је поништена и одлука школског одбора, јер је она акцесорне природе. Поред наведеног, другостепени суд закључује да оспорено решење не садржи ни образложење, а самим тим ни разлоге зашто се са тужиоцем раскида уговор о раду пре истека рока на који је закључен, односно зашто му се исти отказује, што налази да је такође пропуст тужене, те је и то разлог због чега је преиначена одлука суда првог степена и поништено спорно решење и одлука тужене.

Према оцени Врховног касационог суда, овакав закључак другостепеног суда се не може прихватити као правилан.

Основано се у ревизији тужене истиче да је другостепени суд у суштини оцењивао законитост одлуке за коју није стварно надлежан, а то је одлука о престанку дужности директора коју је донео школски одбор 26.07.2013. године. Пре свега, одлука о разрешењу тужиоца дужности в.д. директора тужене није била предмет тужбеног захтева, тако да није било потребе, нити је суд имао овлашћења да коментарише законитост те одлуке у смислу да ли је одлука донета уз сагласност министра или није, да ли је законита или није. Ова одлука је коначна и требало је прихватити њено правно дејство и правне последице које је она произвела, а не тумачити је другачије него што она гласи и на основу таквог погрешног тумачења ценити правилност спорног решења и спорне одлуке који су предмет спора.

Након што је донета одлука школског одбора тужене 26.07.2013. године, којом је утврђено да је тужиоцу као в.д. директору престала дужност са 26.07.2013. године, оспореним решењем директора школе број .. од 23.08.2013. године тужиоцу је раскинут уговор о раду и утврђен престанак радног односа, а наведена одлука по приговору тужиоца је потврђена одлуком школског одбора број 236 од 16.09.2013. године.

Према редоследу донетих одлука и решења, произлази да је дана 23.08.2013. године, када је директор школе побијаним решењем раскинуо уговор о раду тужиоцу и утврдио му престанак радног односа, тужилац у том тренутку није био на функцији в.д. директора школе. Стога је погрешно другостепени суд закључио да в.д. директора тужене није био овлашћен да доноси оспорено решење којим раскида, односно отказује уговор о раду, већ да је то могао искључиво да учини Школски одбор, који је претходно у име тужене школе закључио уговор о раду са тужиоцем, а потом га и разрешио дужности. Тужена школа има органе управљања и руковођења који су организовани у складу са законом и статутом. У Статуту школе су прописане надлежности органа управљања и то школског одбора, директора школе и других органа. Зато се надлежност органа за доношење одлука и решења мора ценити у складу са одредбама статута. Према одредби

члана 97 Статута директор школе одлучује о правима обавезама и одговорностима ученика и запослених у складу са Законом о основама система образовања. Школски одбор према члану 90 Статута, одлучује о приговорима на решење директора.

Када је одлука школског одбора број ../. од 26.07.2013. године, којом је тужилац разрешен дужности в.д. директора постала коначна и на основу ње донето спорно решење и спорна одлука по приговору на решење, у тој ситуацији се не може прихатити закључак другостепеног суда, да оспорено решење не садржи јасне разлоге због чега је донето. У оспореном решењу је наведено да је тужилац засновао радни однос на радном месту в.д. директора у школи почев од 29.04.2013. године. Одлуком школског одбора од 26.07.2013. године разрешен је дужности. Због тога је донето решење којим се тужиоцу раскида уговор о раду. Након тога се тужилац враћа на своје радно место професора ... у ВВ где је његов радни однос мировао за време док је обављао дужност в.д. директора.

Према изложеном, Врховни касациони суд закључује да су спорно решење тужене број .. од 23.08.2013. године, као и одлука Школског одбора број .. од 16.09.2013. године, донети на основу коначне одлуке о престанку функције в.д. директора тужене и да су донети у складу са чланом 63 Закона о основама система образовања и васпитања и чланом 90 и 97 Статута тужене, због чега је преиначио побијану другостепену пресуду тако што је одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду Основног суда у Параћину – Судска јединица Ћуприја П1 – 69/16 од 19.11.2016 године.

Тужена је успела у поступку по ревизији те су јој досуђени трошкови ревизијског поступка, на основу опредељеног трошковника и то за састав ревизије по АТ износ од 33.000,00 динара.

На основу свега изложеног, Врховни касациони суд на основу процесних овлашћења из члана 416. став 1. и 165. Закона о парничном поступку је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић